

Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, piemērojot 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, attiecībā konkurējošo preču zīmju šķietamo līdzību. Savu vērtējumu tā nepamatoja ar visaptverošu kopējā iespaida vērtējumu, kuru preču zīmes visuāli un akustiski rada vidusmēra patērētājam, bet gan ar sīku vārdu, kas veido šo preču zīmi, lingvistisko un valodas pazīmju analīzi pa minūtēm.

Novērtējot līdzību, Pirmās instances tiesai bija jāaplūko preču zīmes kā veselums un saistībā ar konfliktējošo preču zīmju kopumā vizuālo un īpaši akustisko iedarbību uz vidusmēra patērētāja acīm un ausīm. Turklāt Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka ir vispārējs pamats pieņemt, ka attiecīgo preču izvēlei un lietošanai attiecīgā sabiedrība velta īpašu uzmanību. Ja Pirmās instances tiesa būtu izvēlējusies pareizu pieeju, tā būtu konstatējusi, ka abas abas preču zīmes ne tikai atšķirīgi skan, bet arī izskatās.

Pirmās instances tiesa nav identificējusi attiecīgo sabiedrību un līdz ar to pieļāvusi tiesību kļūdu. Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, piemērojot 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, atzīstot, ka attiecīgās sabiedrības daļu veido pacienti. Pirmās instances tiesai atbilstoši tiesībām bija jāsecina, ka attiecīgā sabiedrība ir profesionāli mediķi.

Novērtējot līdzību, Pirmās instances tiesa rīkojās mehāniski. Tā neizvērtēja tās konstatēto līdzību un to, vai tā rada iespēju maldināt sabiedrību. Tā vietā tā pieņēma, ka šajā gadījumā tā ir. Pēc šī pieņēmuma izdarīšanas, Pirmās instances tiesa tālāk noliedza, ka atšķirības attiecīgo preču zīmju un preču starpā likvidē šo līdzību. Tā nav motivējusi šo lēmumu. Tādējādi Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, piemērojot 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā to ir interpretējusi Tiesa, un/vai procesuālu pārkāpumu, it īpaši Reglamenta 81. panta pārkāpumu, nemotivējot savu nolēmumu.

Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, nenosakot attiecīgo preču vidusmēra patērētāja uzmanības līmeni, un to, vai tas var mazināt maldināšanas iespēju. Tai bija jāņem vērā īpaši augstais uzmanības līmenis, ko vidusmēra patērētājs velta gatavojoties veikt izvēli un izvēloties starp attiecīgajām precēm un to, kā tas var ietekmēt maldināšanas iespēju. Tādējādi Pirmās instances tiesa ir kļūdījusi, piemērojot 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā to ir interpretējusi Tiesa.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris 2006. gada 22. februāra lēmumu lietā Philippe Derouin pret Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Uršaaf)

(Lieta C-103/06)

(2006/C 108/07)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris

Iesniegšanas datums: 2006. gada 22. februāris

Pamata prāvas dalībnieki

Prasītājs: Philippe Derouin

Atbildētāja: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Uršaaf)

Prejudiciālais jautājums

Vai 1971. gada 14. jūnija Regula Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tā aizliedz, ka tādā nodokļu konvencijā kā 1968. gada 22. maija franču-britu ir paredzēts, ka no Francijā dzīvojošu un šajā valstī sociāli apdrošinātu personu gūtajiem ienākumiem Apvienotajā Karalistē nav jāveic iemaksas sociālo iemaksu fondā (C.S.G.) un iemaksas Francijā pastāvošā sociālā parāda atmaksai (C.R.D.S.)?

⁽¹⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.).